

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžrk/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 8016200665
Dátum vydania rozhodnutia: 4. júna 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8016200665.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a zo sudcov JUDr. Petry Príbelskej PhD. a Mgr. Viliama Pohančenika, v právnej veci žalobcu: U.B., nar. XX. A. XXXX, U.. XX, F. - X., právne zastúpený JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátkou, so sídlom, Slovenská č. 69, Prešov, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, Námestie mieru č. 3, Prešov, za účasti: 1/ Slovenský pozemkový fond, Búdková cesta 36, Bratislava, 2/ Slovenský vodohospodársky podnik, š.p., Radničné námestie č. 8, Banská Štiavnica, 3/ Okresný úrad Prešov, Námestie mieru č. 3, Prešov, 4/ Mesto Prešov, Hlavná č. 73, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. Co 19/2016/Lu zo dňa 06. júla 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/33/2016-110 zo dňa 28. marca 2017, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/33/2016-110 zo dňa 28. marca 2017 z a m i e t a.

Kasačnému sťažovateľovi n á r o k na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

1.

1.1 Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo aj „správny súd“) prvým výrokom napadnutého rozsudku podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. Co 19/2016/Lu zo dňa 6. júla 2016, ktorým podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej aj „správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu proti výroku č. 1 a č. 3 rozhodnutia Okresného úradu Prešov, katastrálny odbor (ďalej aj „prvostupňový správny orgán“) č. C ROEP 140-2/2011/Dň zo dňa 31.12.2015 a predmetné rozhodnutie v časti výroku č. 1 a č. 3 potvrdil. Výrokom č. 1 prvostupňový správny orgán v zmysle §7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z.z.“) rozhodol, že mení údaje

registra obnovenej evidencie pozemkov (ďalej len „ROEP“) schváleného rozhodnutím č. C 30/2013//Pe zo dňa 30. decembra 2013 v katastrálnom území X. tak, že v súbore popisných informácií katastra nehnuteľností na novo založený list vlastníctva zápise v časti A listu vlastníctva parcely registra E KN č. 1-123/1-orná pôda o výmere 292 m², E KN č. 1- 23/101- orná pôda o výmere 88 m², E KN č. 1-458 - trvalý trávnatý porast o výmere 17 m² (v súčasnosti evidovaná ako parcela C KN č. 3291/6 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 17 m²), E KN č. 1-459/1- orná pôda o výmere 616 m² (v súčasnosti evidovaná ako parcela registra C KN č. 3291/7- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 616 m²) a v časti B listu vlastníctva zapíše vlastnícke právo prospech žalobcu v spoluvlastníckom podiele 48/2176, titul nadobudnutia žiadostí zápisu podielnikov pozemkového spoločenstva J.Q., Z 3903/03, číslo zmeny 683/03. Výrokom č. 3 prvostupňový správny orgán v zmysle § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. rozhodol, že nemení údaje ROEP schváleného rozhodnutím č. C 30/2013//Pe zo dňa 30. decembra 2013 v katastrálnom území X. k parcelám registra E KN č. 1/ 603/2 a 1-603/102. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol druhým výrokom napadnutého rozsudku tak, že účastníkom konania (§ 349 SSP) náhradu trov podľa §§ 167 a 168 SSP nepriznal.

1.2 Z obsahu administratívneho spisu, ktorý je podrobne sumarizovaný v odsekoch 1 až 63 napadnutého rozsudku krajského súdu, je zrejmé, že príslušné správne orgány rozhodovali v zmysle zákona č. 180/1995 Z.z. o zmene, resp. zachovaní údajov v registri obnovenej evidencie pozemkov (ROEP) k viacerým parcelám v k.ú. X.. Následne sa žalobca prostredníctvom správnej žaloby domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co 19/2016/Lu zo dňa 6. júla 2016 v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Prešov, katastrálny odor, sp.zn. C ROEP 140-2/2011/Dň, pričom navrhoval jeho zrušenie vo výroku č. 1 a výroku č. 3 a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie (správna žaloba žalobcu datovaná 14.09.2016).

1.3 Krajský súd v Prešove v odôvodnení napadnutého rozhodnutia najskôr uviedol (odsek 103 napadnutého rozsudku), že v prejednávanej veci najskôr skúmal odôvodnenosť námietky Mesta Prešov, obsiahnutej v podaní zo dňa 24. októbra 2016 a týkajúcej sa oneskoreného podania správnej žaloby. Krajský súd v tejto súvislosti vyslovil záver, že predmetná námietka nie je dôvodná. Z obsahu predloženého spisu totiž vyplýva, že rozhodnutie žalovaného bolo právnej zástupkyňi doručené dňa 15. júla 2016, a teda posledným dňom zákonnej dvojmesačnej lehoty je 15. september 2016. Deň 15. september 2016 je štátnym sviatkom (štvrtok) a najbližší pracovný deň bol piatok 16. september 2016. Dni 17. a 18. septembra 2016 (sobota a nedeľa) sú dňami pracovného pokoja, pričom žaloba bola krajskému súdu doručená dňa 19. septembra 2016. Z uvedeného dôvodu krajský súd zastáva stanovisko, že napriek skutočnosti, že pečiatka obsahujúca údaj o podaní žaloby na poštovú prepravu, je nečitateľná, táto mohla byť podaná pošte na prepravu najneskôr dňa 16. septembra 2016, teda v súlade s ustanovením § 69 ods. 4, 5 a 6 SSP.

1.4 Vo vzťahu k žalobcom namietanému procesnému pochybeniu zo strany správneho orgánu, ktoré malo spočívať v tom, že tento nekonal so všetkými účastníkmi konania, ktorými boli podľa názoru žalobcu v zmysle § 14 Správneho poriadku všetci spoluvlastníci nehnuteľností, Krajský súd v Prešove v napadnutom rozsudku (odsek 116) uviedol, že Správny poriadok má vo vzťahu k zákonu č. 180/1995 Z.z. iba subsidiárny charakter a teda primárne sa aplikujú ustanovenia osobitného predpisu, teda zákona č. 180/1995 Z.z. Z relevantných ustanovení zákona č. 180/1995 Z.z. pritom nesporne vyplýva, že správny orgán koná o námietke konkrétnej fyzickej osoby a o konkrétnom spoluvlastníckom podiele k všetkým nehnuteľnostiam. Námietky žalobcu možno označiť v tomto smere za nedôvodné, pretože z výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nevyplýva, že by správny orgán rozhodoval o výlučnom vlastníctve žalobcu iba k niektorej z parciel. Navyše tak, ako uvádza žalovaný, s nehnuteľnosťami nie je nakladané v zmysle ustanovení zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách. Z uvedených dôvodov označil krajský súd predmetnú žalobnú námietku ako nedôvodnú.

1.5 Krajský súd v Prešove zároveň skonštatoval (odsek 117 napadnutého rozsudku), že z obsahu žaloby nevyplýva žiadna žalobná námietka, ktorá by poukazovala na porušenie subjektívnych práv žalobcu, a to ani v prípade, ak by krajský súd pripustil, že ostatní podieloví spoluvlastníci mali byť účastníkmi konania. Správne súdnictvo stojí na základoch ochrany subjektívnych práv účastníka

správneho konania v postavení žalobcu, ktorý tvrdí, že postupom správneho orgánu boli porušené jeho subjektívne práva. Domáhať sa ochrany iných ako subjektívnych práv v správnom súdnictve môže iba prokurátor.

1.6 Podľa odôvodnenia krajského súdu (odsek 118 a 119 napadnutého rozsudku) je z obsahu administratívneho spisu zrejmé, že Okresný súd Prešov, pozemkový lesný odbor na dopyt Okresného úradu, katastrálneho odboru, v liste zo dňa 28. decembra 2015 č. OU- O- 015/053881-002/DB oznámil, že na Okresnom úrade Prešov, pozemkovom a lesnom odbore, prebieha reštitučné konanie podľa zákona č. 503/2003 Z.z., ktoré sa okrem iných parciel týka aj parciel, ktoré sú citované v žiadosti, t.j. mpč. 123/1, mpč. 458/1, mpč. 603/2 v k.ú. X.. Predmetné reštitučné konanie začalo na základe reštitučného nároku Pozemkového spoločenstva J.Q. uplatneného na správnom orgáne dňa 22. decembra 2004. Súčasne Okresný úrad Prešov, pozemkový lesný odbor, pripojil fotokópiu uplatneného reštitučného nároku, z ktorého vyplýva, že reštitučný nárok bol uplatnený písomným podaním zo dňa 20. decembra 2004, správne orgánu doručené 22. decembra 2004, síce označený ako Pozemkové spoločenstvo J.Q., avšak k tomuto podaniu je súčasne pripojená dohoda o plnomocenstve s uvedením konkrétnych fyzických osôb, ktorí si reštitučný nárok uplatnili. V rámci pripojeného zoznamu osôb, ktoré si uplatnili reštitučný nárok, je uvedený aj žalobca a to pod poradovým číslom 50. Pokiaľ si teda žalobca uplatnil reštitučný nárok s tým, že v žiadosti uvedené nehnuteľnosti prešli na štát, nemôže potom účelovo v konaní o ROEP tvrdiť, že vlastnícke právo na štát neprešlo.

1.7 V súvislosti s námietkami žalobcu vo vzťahu k výmerám parciel uvedeným vo výroku č. 1 rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu krajský súd v následnom odôvodnení v odseku 120 uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom žalovaného, že pozemková kniha za výmery neručila. Krajský súd zároveň zdôraznil, že ROEP sa vzťahuje k nehnuteľnostiam neidentifikovateľným v extraviláne. Parcela registra C, teda C KN parcela je taká parcela, ktorej hranice sú v teréne viditeľné a zobrazené na katastrálnej mape, čo je hlavný rozdiel oproti parcelám registra E. Register C pokrýva celé katastrálne územie, čo znamená, že každý pozemok je obsiahnutý v nejakej C KN parcele. Parcela registra E (E KN parcela) je parcela zapísaná v katastri, ale jej hranice nie sú v teréne viditeľné, na rozdiel od parciel registra C, ktorých hranice sú v teréne viditeľné.

1.8 Krajský súd považoval ďalej za nesporné (odsek 121 rozsudku), vychádzajúc z obsahu príslušného návrhu na záznam do katastra (žiadosti o zápis členov pozemkového spoločenstva do LV), obsiahnutého v administratívnom spise, že v predmetnej žiadosti boli uvedené parcely napr. 347 kat. územie Solivar, LV č. 2019 atď. bez výmery. Ak žalobca namieta, že podiely členov Pozemkového spoločenstva J.Q. sú rovnaké, toto tvrdenie je podľa záverov správneho súdu nesprávne a je v rozpore s uvedenou žiadosťou, v ktorej je uvedený podiel pre L. Y. XX/XXXX, W. G. XX/XXXX, P. W. XX/XXXX atď.

1.9 Krajský súd tiež uvádza, že parcely registra C KN neboli predmetom konania v rámci ROEP a správny orgán nebol oprávnený rozhodovať o tom, či zápis v katastri nehnuteľností na štát je alebo nie je správny a preto je zapísaná duplicita vlastníctva. Takýto zápis žalobcovi nebráni podľa krajského súdu, aby sa domáhal vlastníckeho práva v civilnom konaní, pretože zákon č. 180/1995 Z.z. neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by takémuto postupu bránilo (odsek 122 napadnutého rozsudku).

1.10 Podľa názoru krajského súdu rozhodli správne orgány vo veci na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý podrobne popísali, tento zodpovedal obsahu administratívneho spisu, pričom výroky rozhodnutí sú v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku riadne odôvodnené. Je podľa krajského súdu nesporné, že ak správny orgán vo veci koná podľa § 7 ods. 6 v spojení s § 11 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z., nemôže v konaní neaplikovať § 7 ods. 4 citovaného zákona, teda môže posudzovať len tie námietky, ktoré boli podané v lehote ustanovenej v zákone a na neskôr podané námietky už nemôže prihliadať (odsek 123 napadnutého rozsudku).

1.11 Krajský súd následne skonštatoval (odsek 124), že žalobca v konaní nepreukázal skutočnosť, že by správne orgány nerešpektovali zásadu rovnakého rozhodovania v skutkovo zhodných alebo

podobných prípadoch, nakoľko z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu sp.zn.: C ROEP 12-5/2015/Dň zo dňa 30. júna 2016 je zrejmé, že ide o opravu chyby v písaní podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku v spojení s § 5 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z.

1.12 Vo vzťahu k výroku č. 2 prvostupňového rozhodnutia krajský súd uvádza, že tento nebol napadnutý odvolaním a nie je tak splnená podmienka dvojinštancného konania (odsek 125).

1.13 Krajský súd v závere napadnutého rozsudku uzatvára (odsek 126), že rozhodnutia správnych orgánov boli vydané na základe dostatočne zisteného stavu vecí, sú odôvodnené v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku a správne orgány tiež správne aplikovali ustanovenia zákona č. 180/1995 Z.z.

2.

2.1 Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd zmenil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove a zrušil rozhodnutie žalovaného v spojení rozhodnutím Okresného úradu Prešov, katastrálneho odboru, sp.zn. C ROEP 140-2/2011/Dň zo dňa 31.12.2015 a vec vrátil na ďalšie konanie, a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Žalobca zároveň žiadal, aby mu kasačný súd priznal náhradu trov kasačného konania, ako aj trov konania na krajskom súde.

2.2 Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že sa nestotožňuje s argumentom Krajského súdu v Prešove vo vzťahu k žalobcom namietanému procesnému pochybeniu správneho orgánu spočívajúcemu v nekonaní so všetkými účastníkmi konania, podľa ktorého, správny orgán v prejednávanej veci konal o námietke konkrétnej fyzickej osoby a o konkrétnom spoluvlastníckom podiele ku všetkým nehnuteľnostiam.

2.3 Žalobca poukázal sa skutočnosť, že proti návrhu ROEP podal v súlade s § 7 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z. námietky, o ktorých bolo naposledy rozhodnuté rozhodnutím Okresným úradom Prešov, odbor opravných prostriedkov, rozhodnutím zo dňa 04.12.2013, č. Co 15/2013/Mi. Krajský súd v Prešove síce rozsudkom zo dňa 24.06.2014 č.k. 1S/9/2014 zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 04.12.2013 č. Co 15/2013/Mi vo výroku o nevyhovení námietkam k parcelám E KN č. 1-123/1, 1-123/101, 1-1222/4, 1/123/102, 1-458, 1-459/1, 1- 03/2, 1/603/102, avšak kým správny orgán opätovne rozhodol o námietkach, rozhodnutím Okresného úradu Prešov, katastrálneho odboru č. C H. XX/XXXX/Pe zo dňa 30.12.2013 bol v kat. území X. schválený ROEP a dňa 13.02.2014 pod č. zmeny 120/2014 bol vykonaný zápis do katastra nehnuteľností.

2.4 Žalobca zastáva názor, že schválením ROEP a vykonaním zápisu do katastra nehnuteľností sa zmenila situácia, na ktorú krajský súd pri posúdení námietky nekonania so všetkými členmi urbáru nereflektoval.

2.5 Po schválení ROEP totiž správny orgán už nepostupuje podľa § 7 ods. 3 zákona 180/1995 Z.z., teda už nerozhoduje o námietkach jednotlivkej fyzickej osoby, ale postupuje podľa § 7 ods. 6, a teda zisťuje, či existuje rozpor s údajmi podľa § 6 ods. 1 a po prerokovaní v komisii rozhodne o zmene údajov schváleného registra. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že tak môže urobiť na základe podnetu, ale aj ex offio, ak dospeje k záveru, že sú tu rozpory s údajmi zistenými podľa § 6 ods. 1 zákona. Podľa stanoviska Úradu geodézie, kartografie a katastra, na ktoré poukazuje správny orgán vyplýva, že námietku účastníka konania po schválení ROEP je potrebné posúdiť ako podnet na začatie konania podľa § 7 ods. 6 zákona 180/1995 Z.z.

2.6 Z rozhodnutí, či už prvostupňového, ale aj odvolacieho orgánu vyplýva, že pôvodné mpč. parcely 123/1, 458, 459/1 a 603/2 boli pôvodne v pozemkovej knihe zapísané v prospech Urbárskeho spoločenstva. Je preto podľa názoru žalobcu nepochybné, že išlo o tzv. spoločnú nehnuteľnosť, ku ktorej majú jednotliví členovia urbárskeho spoločenstva spoluvlastnícke podiely. Ich výška bola osvedčená notárskou zápisnicou JUDr. Evy Loumovej č. N 610/95, Nz 472/95. To, že uvedené parcely

sú súčasťou tzv. spoločnej nehnuteľnosti vyplýva aj z Potvrdenia o oznámení vzniku pozemkového spoločenstva č. ObÚ- Práv-96/03345-002 zo dňa 23.04.1996 a notárskej zápisnice č. N 305/2005.

2.7 Vzhľadom na uvedené dôkazy, ktoré tvoria súčasť administratívneho spisu, neobstojí podľa žalobcu argumentácia, že z rozhodnutia o dedičstve v žiadnom prípade nevyplýva, že ide o bývalý urbársky majetok. Aj keď to v rozhodnutí o dedičstve nie je uvedené, fakt, že ide o bývalý urbársky majetok je podľa názoru žalobcu jednoznačne preukázaný. Táto skutočnosť je zrejmá z každého doposiaľ vydaného rozhodnutia žalovaného, ktorý napokon argumentuje, že vlastnícke právo k predmetným pozemkom prešlo na štát na základe rozhodnutí Finančného odboru ONV v Prešove č. Fin Rp 348/1968H, č. Fin Rp 425/70H, ktoré deklarujú prechod vlastníckeho práva vo vzťahu k urbárskemu majetku podľa zákona č. 81/1949 Zb.

2.8 Pokiaľ sa teda jedná o tzv. spoločnú nehnuteľnosť, v konaní o zmene údajov v ROEP, ktorá zmena sa týka jedného spoluvlastníka, nemožno opomenúť ostatných podielových spoluvlastníkov. Žalobca sa pri svojich tvrdeniach opieral o princíp nedeliteľnosti spoločnej nehnuteľnosti, ktorý má podľa jeho názoru za následok, že ak sa menia údaje registra vo vzťahu k jednému z podielových spoluvlastníkov takejto spoločnej nehnuteľnosti, musí dôjsť k zmene aj vo vzťahu k ostatným, teda takýmto konaním a rozhodnutím o zmene budú dotknutí aj ostatní podieloví spoluvlastníci. Ak by sme akceptovali opačný názor, tak potom vydanie rozhodnutia o zmene údajov v ROEP, ktoré by sa týkalo len jedného z podielových spoluvlastníkov by znamenalo, že k jednej spoločnej nehnuteľnosti by existovalo pozemkové spoločenstvo s dvomi rozdielnymi členskými základňami, čo je v priamom rozpore so zmyslom spoločnej nehnuteľnosti.

2.9 Žalobca zastáva stanovisko, že Krajský súd v Prešove nesprávne právne posúdil námietky žalobcu, keď mal za to, že preskúmaným rozhodnutím sa rozhodovalo o námietke jednotlivca, čo však vzhľadom na schválenie ROEP neplatilo. Z uvedeného dôvodu označil žalobca za nesprávnu právnu argumentáciu krajského súdu v tej časti, že s odkazom na § 7 ods. 4 zákona č. 180/1995 Z.z. námietky už nie je možné rozširovať vzhľadom na uplynutie zákonom stanovenej lehoty. Keďže po schválení ROEP už nejde o konanie o námietkach, ale podanú námietku je potrebné posudzovať ako podnet na začatie konania podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z., žalobca mal za to, že v tomto konaní (o zmene údajov ROEP) je možné rozšíriť argumentáciu, prečo schválený register obsahuje údaje v rozpore s údajmi zistenými podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z.

2.10 Podľa § 7 ods. 6 možno okrem ex offio konania, začať konanie aj na základe podnetu toho, kto sa zmeny údajov domáha, pričom zákon nestanovuje podmienku, aby ten, kto sa domáha zmeny údajov, predtým v konaní podľa § 7 podal námietku. Žalobca zdôraznil, že opačná argumentácia by znamenala zúženie možnosti podať podnet na konanie o zmene údajov len na účastníka, ktorý využil právo podať námietku, pričom jeho podnet by mohol byť len v rozsahu podanej námietky, čo je absurdné.

2.11 Žalobca v správnej žalobe argumentoval, že preskúmané rozhodnutia sú nesprávne, keďže bolo rozhodnuté o zmene údajov tak, že parcely KN- E č. 123/1, 123/101, 458 a 459 sa zapíšu v prospech žalobcu, ale zároveň sa ponechá vlastnícke právo k týmto parcelám aj v prospech Slovenskej republiky, pričom sa vyznačí poznámka, že hodnovernosť údajov bola spochybnená z dôvodu tzv. duplicity vlastníctva. Uvedený postup žalovaného nemožno považovať za správny, keďže v konečnom dôsledku nič nevyriešil, práve naopak, vytvoril spor o určenie vlastníckeho práva, čo podľa názoru žalobcu nebolo účelom zákona č. 180/1995 Z.z.

2.12 Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že krajský súd sa nevysporiadal s námietkou žalobcu, že údaje ROEP sú v rozpore s údajmi zistenými podľa § 6 ods. 1 zákona a to v tej časti, kde žalovaný ponechal vlastnícke právo v prospech Slovenskej republiky, hoci žalobca opakovane poukazoval na skutočnosť, že vlastnícke právo k predmetným pozemkom neprešlo na štát rozhodnutiami Finančného odboru OÚ Prešov, š. Fin Rp č. 348/1968H, č. Fin Rp 425/70H. K prechodu na štát malo dôjsť podľa zákona č. 81/1949 Zb., a to vznikom družstva. Podľa § 1 ods. 1 zákona 81/1949 Zb. malo vlastnícke právo prejsť na JRD, a to dňom vzniku JRD. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že nakoľko však v samostatnej obci Šváby družstvo nikdy nevzniklo, pre nesplnenie zákonných podmienok nemohli

pôvodní vlastníci deklaratórnym rozhodnutím Finančného odboru ONV z roku 1968 a 1970 stratíť vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti. Podľa žalobcu „stav podľa zákona č. 81/1949 Zb., teda prechod vlastníckeho práva na JRD, zriadené podľa zákona č. 69/1949, tu existoval len v období od 15.03.1949 do 01.10.1959, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 49/1959 Zb. o jednotlivých roľníckych družstvách a dochádza k obnove - priznaniu vlastníckeho práva jednotlivým oprávneným osobám - pôvodným spoluvlastníkom k takýmto spoločným urbárskym nehnuteľnostiam. Týmto zákonom (zákon č. 49/1959 Zb.) došlo ex lege k obnove individuálneho vlastníctva niekdajších urbárikov k pozemkom združeným v družstve, ktoré ich iba obhospodarovalo. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 49/1959 Zb. vlastníctvo k pozemkom združeným k spoločnému družstevnému hospodáreniu zostáva zachované (rovnako Nález Ústavného súdu SR, sp.zn.: II. ÚS 348/08 z 06.10.2010). Ak je teda v katastri ako vlastníka zapísaná aj Slovenská republika, pričom z doložených dokladov, ktoré sú súčasťou spisu a ktoré boli zistené podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. je preukázané, že k prechodu vlastníckeho práva na čl. štát nedošlo, evidentne ide o rozpor údajov v súčasnosti zapísaných v katastri nehnuteľností s údajmi podľa § 6 ods. 1 zákona“.

2.13 Žalobca následne namietal, že žalovaný sa s uvedenými skutočnosťami nevysporiadal. Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu, vzhľadom na to, že parcely registra C KN neboli predmetom konania v rámci ROEP, správny orgán nebol oprávnený rozhodovať o tom, či zápis v katastri nehnuteľností na štát je alebo nie je správny, a preto je zapísaná duplicita. Žalobca uviedol, že s tým je potrebné súhlasiť, avšak v danom prípade nejde o parcely registra C, ale o parcely registra E, ktoré boli predmetom konania a vo vzťahu ku ktorým žalovaný vyznačil duplicitu. Napríklad parcela KN E 123/1 o výmere 293 m² je zapísaná v prospech SR v správe SPF v podiele 1/1 a vo vlastníctve G. T. v podiele 132/2176, pričom je vyznačená poznámka o spochybnení hodnovernosti, pričom vo vzťahu k žalobcovi nie je zapísaná vôbec. Z uvedeného dôvodu žalobca zastáva názor, že v prípade parcel registra E sa mal žalovaný vysporiadať s námietkou rozporu údajov o vlastníckom práve štátu s údajmi podľa § 6 ods. 1 zákona.

3.

3.1 Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním doručeným Krajskému súdu v Prešove dňa 30.06.2017, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podanú proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/33/2016-110 zo dňa 28. marca 2017 ako nedôvodnú zamietol.

3.2 Žalovaný v súvislosti s namietaným procesným pochybením správneho orgánu spočívajúcom v tom, že nekonal pri námietke žalobcu podanej proti návrhu ROEP v k.ú. X. so všetkými spoluvlastníkmi nehnuteľností podľa § 14 správneho poriadku uviedol, že notárska zápisnica č. N 305/2005, ktorú žalobca označil ako dôkaz o spoločnej nehnuteľnosti, je osvedčením notára o iných skutočnostiach podľa § 64 zákona č. 323/1992 Zb. a nie je spôsobilá na zápis do katastra nehnuteľností. Pokiaľ ide o potvrdenie Obvodného úradu Prešov, právneho oddelenia ObÚ-Práv-96/03345-002, ktoré žalobca taktiež uviedol ako dôkaz o existencii spoločnej nehnuteľnosti, toto obsahuje v zozname spoločnej nehnuteľnosti parcelu č. 458 a 459/1, parcela č. 123/1 je uvedená iba v zozname v návrhu na záznam pripojeného k potvrdeniu

3.3 Žalovaný o námietke žalobcu, že, žalovaný mal konať so všetkými podielovými spoluvlastníkmi podotkol, že táto skutočnosť nevyplyva zo žiadneho ustanovenia zákona č. 180/1995 Z.z. V prejednávanej príhode nepodal námietku proti návrhu ROEP pozemkové spoločenstvo za svojho člena, ale žalobca. O predmetnej pôvodnej námietke rozhodoval prvostupňový správny orgán a na základe odvolania aj odvolací správny orgán. V konaní o námietkach proti návrhu ROEP v k.ú. X. nepodali podieloví spoluvlastníci, členovia pozemkového spoločenstva, spoločné námietky, preto správny orgán rozhodoval o každej námietke samostatne, čo je v súlade s § 7 ods. 1, ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. Žalovaný zároveň podčiarkol, že Správny poriadok má vo vzťahu k zákonu č. 180/1995 Z.z. iba subsidiárny charakter.

3.4 Ako nezrozumiteľnú a zmätočnú označil žalovaný námietku žalobcu, že „vzhľadom na tieto dôkazy, ktoré sú súčasťou spisu neobstojí argumentácia, že z rozhodnutia o dedičstve v žiadnom

prípade nevyplýva, že ide o bývalý urbársky majetok“, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že vlastnícke právo žalobca nenadobudol na základe dedičského rozhodnutia, ale správny orgán zapisuje vlastnícke právo v prospech žalobcu na základe Žiadosti o zápis podielnikov pozemkového spoločenstva J.Q..

3.5 K argumentácii, že v konaní o zmene údajov ROEP, ktorá sa týka jedného spoluvlastníka, nemožno opomenúť ostatných podielových spoluvlastníkov, žalovaný uviedol, že v danom prípade sa nejedná o nakladanie so spoločnou nehnuteľnosťou v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách.

3.6 Žalovaný zároveň označil ako neakceptovateľné dôvody žalobcu, že v predmetnom konaní pred správnymi orgánmi bolo potrebné posúdiť námietky ako podnet na začatie konania podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. a preto sú účastníci oprávnení akýmkoľvek spôsobom rozširovať pôvodné námietky v prospech zmeny údajov schváleného ROEP. V rozhodnutiach správnych orgánov bol vysvetlený postup podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z., nakoľko rozhodnúť o námietkach podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z. po schválení ROEP nie je možné. Zrušujúcimi rozhodnutiami súdov citovanými v rozhodnutí sa konanie dostalo opätovne do štádia, keď o podanej námietke podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z. nebolo právoplatne rozhodnuté.

3.7 V kontexte vyššie uvedeného žalovaný poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v rozsudku sp.zn. 2Sžo/192/2009 zo dňa 24. februára 2010, z ktorého vyplýva, že v takýchto prípadoch, keď rozhodnutie o námietkach na základe žaloby bolo zrušené súdom a medzitým došlo k schváleniu ROEP, koná o námietke správny orgán podľa § 7 ods. 6, ods. 7 zákona č. 180/1995 Z.z., pričom predmet konania je vymedzený obsahom námietky. V odvolacom konaní nie je možné rozhodovať o niečom, čo nebolo predmetom prvostupňového správneho konania, resp. nie je možné predmet konania pri novom prejednaní veci meniť tak, ako si to predstavuje žalobca, nakoľko ten bol daný obsahom uplatnených námietok.

3.8 Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zdôraznil, že správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci náležite odôvodnili svoj postup, ktorým bol na základe listiny (Žiadosť o zápis podielnikov pozemkového spoločenstva J.Q.), vykonaný zápis vlastníckeho práva v prospech žalobcu, ale zároveň boli rešpektované listiny už zapísané v katastri nehnuteľností, ktoré doposiaľ neboli žiadnym orgánom zrušené. Správne orgány zistili, že k časti predmetných parciel je duplicitne evidované vlastnícke právo a táto skutočnosť je medzi duplicitnými vlastníckymi sporná. Z dôvodu, že hodnovernosť údajov katastra bola spochybnená, bol vykonaný zápis poznámky podľa § 39 ods. 2 katastrálneho zákona. V konaní podľa zákona č. 180/1995 Z.z. nie je možné rozhodovať o vlastníckom práve, ak je medzi dotknutými vlastníckymi spor a neboli splnené podmienky podľa § 11, resp. § 12 zákona č. 180/1995 Z.z.

3.9 K uvedeným záverom sa priklonil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp.zn. 10Sžo/301/2015 zo dňa 25. januára 2017, v ktorom konštatoval, že konanie podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. slúži v podstate len na zmenu údajov registra obnovenej evidencie pozemkov v prípadoch, ak sa preukáže ich nesprávnosť. Nie je však v právomoci orgánu verejnej správy, aby v konaní o obnove evidencie pozemkov rozhodoval v prípade „spor o vlastníctvo“ o určení vlastníckeho práva k pozemkom. Dotknutí účastníci majú však právo domáhať sa ochrany svojich vlastníckych práv, napr. určovacou žalobou v civilnom konaní.

3.10 Žalobca tiež uvádza, že správny orgán navyše vyhovel námietke žalobcu a na základe príslušnej listiny (Žiadosť o zápis podielnikov pozemkového spoločenstva J.Q.) a zapísal jeho vlastnícke právo k parcele E KN č. 1-123/1 o výmere 292 m², E KN č. 1- 23/101 o výmere 88 m², E KN č. 1-458 o výmere 17 m² a E KN č. 1-459/1 o výmere 616 m² v spoluvlastníckom podiele 48/2176.

3.11 Žalovaný tiež zastáva stanovisko, že z kasačnej sťažnosti nevyplýva žiadna námietka, ktorá by poukazovala na porušenie subjektívnych práv žalobcu. Napadnuté rozhodnutia správnych orgánov boli vydané v súlade s právnymi predpismi, ktoré sa na dané konanie vzťahujú a v súlade s dostupnou

judikatúrou v konaniach o námietke proti návrhu ROEP, resp. v konaniach o zmene údajov schváleného ROEP. Žalobca v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov oboch stupňov vyvrátili, pričom námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

4.

4.1 Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril aj Slovenský vodohospodársky podnik š.p. (ďalej len „účastník 2/“), a to podaním doručeným krajskému súdu dňa 26. júna 2017, v ktorom uviedol, že jednou z činností pozemkového a lesného odboru Okresného úradu Prešov je na úseku pozemkových spoločenstiev správa registra pozemkových spoločenstiev. Register pozemkových spoločenstiev je verejný zoznam, do ktorého sa zapisujú zákonom stanovené údaje týkajúce sa pozemkových spoločenstiev, okrem iných aj katastrálne územie a čísla listov vlastníctva alebo iných listín, na ktorých je v katastri nehnuteľností zapísaná spoločná nehnuteľnosť, alebo spoločné obhospodarované nehnuteľnosti podľa druhu pozemku. Spoločné nehnuteľnosti sú väčšinou evidované na viacerých listoch vlastníctva a údaj o tom, či ide o spoločnú nehnuteľnosť, sa uvádza zvyčajne v hornej časti listu vlastníctva. Na liste vlastníctva č. XXX, na ktorom je evidovaná parcela KN-E, parcela č. 123/1 a liste vlastníctva č. XXXX, na ktorom je evidovaná parcela KN- E č. 123/101, sa údaj o spoločnej nehnuteľnosti neuvádza (dôkaz: list vlastníctva č. XXX a XXXX).

4.2 Účastník 2/ tiež poukázal na skutočnosť, že výpis z Registra pozemkových spoločenstiev Okresného úradu Prešov, názov spoločenstva: J.Q. p. s., obsahuje údaje, ktoré sú vedené v registri ku dňu vygenerovania daného výpisu v súlade s poslednou aktualizáciou databázy. V zozname listov vlastníctva, na ktorých sú evidované spoločné nehnuteľnosti alebo spoločné obhospodarované nehnuteľnosti v k.ú. X., sa ku dňu 14. júna 2017 uvádza iba LV č. XXXX.

4.3 Vlastníkom parcely KN-E, parcely č. 123/101 nachádzajúcej sa v k.ú. X., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX vedeným katastrálnym odborom Okresného úradu Prešov je v podiele 1/1 Slovenská republika, pričom účastník 2/ je na základe zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku v znení neskorších predpisov a zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon), správcom majetku štátu. Uvedená skutočnosť je zapísaná v liste vlastníctva č. XXXX v znení: „K vlastníkovi č. 1 je správa pod por. č. 2 k nehnuteľnosti parc. číslo E KN 1- 23/101“.

4.4 Účastník 2/ konštatoval, že grafickou identifikáciou parcely registra „E“ KN na stav registra „C“ je preukázané, že parcela je súčasťou parcely registra „C“, parcely č. 3299/1, druh pozemku: vodné plochy o výmere 34 569 m², ktorá je súčasťou vodohospodársky významného vodného toku Sekčov, hydrologické číslo 4-32-04-079 v zmysle vyhlášky č. 211/2005 Z.z. (dôkaz: oftofotomapa). Ďalej z § 43 ods. 2 vodného zákona vyplýva, že „ak preteká vodný tok po pozemku, ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vodná plocha so spôsobom využitia pozemku ako vodný tok, je tento pozemok korytom“. Parcela registra „E“, parcela č. 1- 23/101 je podľa grafickej identifikácie súčasťou pozemku KN-C, parcela č. 3299/1, ktorý je podľa stavu v katastri nehnuteľností vodnou plochou, spôsobom využitia vodný tok, čiže je pozemkom tvoriacim koryto vodného toku X..

4.5 Podľa vyjadrenia účastníka 2 tiež Okresný úrad Prešov, katastrálny odbor vo svojom rozhodnutí č. C ROEO 140-2/2011/Dň uviedol, že pozemkovoknižná parcela mpč. 123/1 o výmere 2018 m² bola zapísaná v PKV č. 31 v k.ú. Q. v prospech Bývalých urbárskych gazdov obce Šváby v celosti titulom kúpy číslom denníka 5301 z roku 1929. Na základe úlohy, ktorej účelom bolo zakladanie evidencie právnych vzťahov v extraviláne podľa zápisu v PKV č. 31 v k.ú. Q., bola PVZ č. 107/93 na LV č. 2119 v k.ú. Q. zapísaná aj parcela E KN č. 123/1 v prospech Bývalých urbárskych gazdov obce Q.. Priebeh hraníc pozemkovoknižnej parcely mpč. 123/1 bol zidentifikovaný na priebeh hraníc parcely zobrazenej na mape určeného operátu na parcelu E KN č. 123/1. V PKV č. 31 pri vlastníckom práve v prospech Bývalých urbárskych gazdov obce Šváby nie je uvedený menný zoznam spoluvlastníkov tejto nehnuteľnosti a taktiež ani odkaz na inú PKV, kde by mali byť zapísaní spoluvlastníci tejto nehnuteľnosti a výška ich spoluvlastnícky podielov. Tento spôsob zápisu vlastníckeho práva je iný ako

popisuje nález ÚS SR, sp.zn.: III ÚS 194/2012, na ktorý sa odvoláva žalobca (str. 14 Rozhodnutia č. C ROEP 140-2/2011/Dň). Zo zápisov v pozemkovej knihe nie je možné zistiť, kto boli členovia takéhoto útvaru a ani výšku ich spoluvlastníckych podielov. Na základe žiadosti o zápis členov pozemkového spoločenstva do LV (Z XXXX/XXXX) a potvrdenia Obvodného úradu Prešov, právneho oddelenia č. ObÚ- ráv.- 96/03345-002 zo dňa 23. apríla 1996 bol pod ČZ 683/03 na LV č. XXXX v k.ú. X. vykonaný zápis okrem iných aj v prospech U.B. v podiele 48/2176 aj k parcele E KN č. 1-123/1 zapísanej na LV č. XXXX. Samotné potvrdenie Obvodného úradu Prešov, právneho oddelenia č. ObÚ-Práv.-96/03345-002 iba potvrdzuje vznik pozemkového spoločenstva podľa ustanovenia § 10 a § 11 zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách bez priloženého zoznamu podielnikov s výškou ich podielu. Zoznam podielnikov pozemkového spoločenstva J.Q. je uvedený iba v samotnej žiadosti vo forme čestného prehlásenia a tento zoznam nie je verejnou listinou. Tiež je spochybnená hodnovernosť údajov týchto údajov, pretože zápis žiadosti registrovanej pod Z 3903/2003 zástupcu J.Q., pozemkového spoločenstva o zápis členov na LV č. XXXX, nebol vykonaný správne a žiadosť o zápis neobsahovala žiadnu verejnú listinu, ktorá by potvrdzovala vlastnícke právo osôb uvedených v žiadosti (rozhodnutie č. C ROEP 140-2/2011/Dň, s. 14). Notárska zápisnica č. N 305/2005 predložená ako dôkaz zo strany žalobcu, je osvedčením notára o iných skutočnostiach v zmysle § 64 zákona č. 323/1992 Zb. ktorú nie je možné považovať za verejnú listinu podľa § 8 zákona č. 162/1995 Z.z., t.j. nie je spôsobilá na zápis do katastra nehnuteľností a nie je možné považovať ju za titul nadobudnutia.

4.6 Účastník 2/ ďalej vo svojom vyjadrení uvádza, že Okresný úrad Prešov, katastrálny odbor vo svojom rozhodnutí č. C ROEP 140-2/2011/Dň uviedol aj spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva v prospech Slovenskej republiky. V návrhu ROEP je mpč. 123/1 zidentifikovaná ako parcely E KN č. 1-123/1 o výmere 293 m² v prospech Slovenskej republiky v celosti v správe Slovenského pozemkového fondu, E KN č. 1-123/101 o výmere 88 m² v prospech Slovenskej republiky v celosti v správe Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p. Banská Štiavnica a E KN č. 1-123/201 o výmere 1037 m² v prospech Slovenskej republiky v celosti v správe Slovenského pozemkového fondu. Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov v rozhodnutí číslo: Co 19/2016/Lu zo dňa 6.júla 2016 na str. 9 uvádza, že zápis na základe schváleného ROEP bol vykonaný na základe CZ 120/2014 na LV č. XXXX. Okresný úrad Prešov, katastrálny odbor v rozhodnutí č. C ROEP 140-2/2011/Dň tiež konštatuje, že „na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia č. Výst. 5877/1957 zo dňa 23.12.1957 odboru výstavby rady ONV v Prešove bola celá pozemkovoknižná parcela mpč. 123/1 o výmere 2018 m² zapísaná v PKV č. 31 v k.ú. Q. vyvlastnená v prospech Československého štátu - Hospodárskeho kombinátu mesta Prešova na výstavbu skleníkov. Zápis vlastníckeho práva bol vykonaný PVZ č. 65/74 (Rozhodnutie č. C ROEP 140- /2011/Dň, s. 15). Geometrickým plánom č. 191-17-25-57-920-405 vyhotoveným 29.05.1957 bol zadefinovaný priebeh hraníc novovytvorenej parcely EN č. 137/1, ktorá bola vytvorená aj z dielu „a“ z mpč. 123/1 zapísanej v PKV č. 31. Zápis novovytvorenej parcely EN č. 137/1 bol vykonaný PVZ č. 65/74 na LV č. XXX v k.ú. X. v prospech Československého štátu - Hospodárskeho kombinátu mesta Prešova v celosti na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26.07.1957. Na základe rozhodnutia Odboru výstavby ONV v Prešove zo dňa 29.05.1961, zn. Výst. 4767/1959, geometrického plánu a výkazu plôch z 21.09.1954 sa rozdelila parcela č. 123/1 na parcely č. 123/1 o výmere 1433 m² a na časť označenú na geometrickom pláne písmenom „c6“, s plochou 585, ktorej plocha sa pričlenila k parcele č. 973 vo vložke č. 430 tejto knihy. Pri tvorbe technicko-hospodárskej mapy v k.ú. Q. bola parcela EN č. 137/1 prečíslovaná na parcelu EN č. 3043 a zapísaná na LV č. XXX. Novovytvorená parcela EN č. 3043 nezahŕňala celú pôvodnú parcelu EN č. 137/1, pretože pri THM boli v zmysle platných technických predpisov zamerané len reálne existujúce hranice pozemku označeného ako parcela EN č. 3043, pričom žiadnou verejnou listinou nebolo zrušené vlastnícke právo štátu k zvyšnej časti pozemku označeného ako parcela EN č. 137/1. PVZ č. 5/79 bol na základe uznesenia Mestského úradu v Košiciach č. PK 53-ZPZ 419/78 vymazaný z LV č. XXX Hospodársky kombinát mesta Prešov a na základe uznesenia Mestského súdu v Košiciach č. PK 159-ZPU 418/78 a č. PK 159-ZPZ 449/78 bol na LV č. 611 zapísaný Záhradnícky a sadovnícky podnik Prešov. PVZ č. 860/93 bola parcela EN č. 3043 zapísaná na LV č. XXXX v k.ú. X. v prospech mesta Prešov v celosti na základe žiadosti Mestského úradu v Prešove, odboru správy majetku, privatizácie a mestského hospodárstva č. OSMPaMH/1101/93-Ad, kde prílohou bol delimitačný protokol. Následne ďalšími právnymi zmenami zapísanými v katastrálnom operáte PVZ č. 81/94 a 356/94 došlo k rozdeleniu parcely C KN č. 3043.

4.7 Účastník 2/ vo svojom vyjadrení tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžr/56/2014 zo dňa 24. marca 2015, zo znenia ktorého vyplýva, že v prípade pozemkov, akými sú vodné toky platí, že tieto sú v zmysle čl. 4 Ústavy SR vo vlastníctve Slovenskej republiky, pričom ich správou sú v zmysle vodného zákona poverení príslušní správcovia. Tieto pozemky nemôžu byť spôsobilým predmetom vydržania. Následne správca vodného toku Sekčov je aj správcom pozemkov koryt, ktoré sú vo vlastníctve Slovenskej republiky. Podľa § 48 ods. 4 vodného zákona správa vodného toku zahŕňa okrem iných činností aj sledovanie stavu vodných tokov a pobrežných pozemkov z hľadiska zabezpečenia funkcií vodného toku. Parcela KN-E, parc. č. 1-123/101 je aj pobrežným pozemkom, t.j. pozemkom vo vzdialenosti 10 m od brehovej čiary pri vodohospodársky významných vodných tokoch. Za účelom výkonu správy vodného toku Sekčov využívaním pobrežných pozemkov v zmysle § 49 ods. 2 vodného zákona a v záujme efektívneho plnenia účelu zveľaďovania „bohatstva“ - vodných tokov Slovenskej republiky - jeho šetrným a efektívnym využívaním v prospech svojich občanov a nasledujúcich generácií v zmysle čl. 4 Ústavy SR účastník 2/ užíva predmetnú parcelu spôsobom nevyhnutným na dosiahnutie uvedených cieľov, ktoré sú v súlade s platnou legislatívou. Ciele v zmysle cit. čl. 4 Ústavy SR a vodného zákona sa v aplikačnej praxi realizujú v súlade so zásadou dobrovoľnosti aj používaním pravidiel stanovených v norme STN 75-2012.

4.8 Vyjadrenie účastníka 2/ tiež zahŕňa argumentáciu o nemožnosti vydržania vlastníckeho práva k spornej parcele zo strany žalobcu. Pre uplatnenie inštitútu vydržania je potrebné kumulatívne splnenie podmienok v zmysle Občianskeho zákonníka. V tomto prípade mal účastník 2/ za to, že nebola splnená podmienka oprávnenosti držby, ktorú vyvracia skutočnosť, že účastník 2/ vykonáva pravidelnú údržbu vodných tokov vrátane pobrežných pozemkov v súlade s vodným zákonom a normou STN 75-2012, ako aj z dôvodu, že tomu bráni zákonná podmienka uvedená v § 134 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V súlade s celkovou koncepciou vydržania pri vymedzení predmetu vydržania neprichádza do úvahy vec, ktorá môže byť len vo vlastníctve štátu. V zmysle vyššie citovaného považoval účastník 2/ za potrebné uviesť, že predmetné pozemky tvoriace koryto rieky prešli zo zákona do vlastníctva štátu. Dňom účinnosti vodného zákona, t.j. dňom 01.04.1975 došlo k zoštátneniu pozemkov tvoriacich koryto rieky, pričom za pozemky tvoriace prirodzené toky nepatrila náhrada. Pozemky tvoriace koryto vodného toku prešli do vlastníctva štátu najneskôr k 01.04.1975 zoštátnením, čím subjekty uvedené na listoch vlastníctva, na ktorých sú zapísané pozemky tvoriace koryto vodného toku stratili dispozičné právo k týmto pozemkom. Následne pozemok KN-E, parc. č. 1-123/101, ktorý je súčasťou parcely KN-C, parc. č. 3299/1, predstavujúci koryto vodného toku Sekčov, prešiel do vlastníctva štátu najneskôr k 01.04.1975, čím pôvodní vlastníci stratili dispozičné právo k predmetnému pozemku. Pozemok bol vo vlastníctve štátu a v zmysle platných predpisov na území Slovenskej republiky tento pozemok je naďalej vo výlučnom vlastníctve štátu. Parcely, resp. časti parciel tvoriace koryto vodného toku podľa zákona č. 138/1973 Zb. o vodách nie je možné vydať (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 8Sžo 38/2007).

4.9 Účastník 2/ záverom svojho vyjadrenia zdôraznil, že v zmysle § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom o zmene a doplnení zákona 180/1995 Z.z., vlastníctvo k pozemkom alebo k jeho častiam nemožno navrátiť, ak pozemok tvorí koryto vodného toku. Spomínané zákony teda osobitne upravujú, ako má byť vlastníctvo Slovenskej republiky zachované k vodným tokom ako k vodným útvarom, ale aj k pozemkom tvoriacim koryto vodného toku a pobrežným pozemkom, ak je pobrežný pozemok súčasťou pozemku, ktorý je evidovaný v katastrí nehnuteľností ako vodná plocha so spôsobom využitia pozemku ako vodný tok.

4.10 Na základe vyššie uvedených skutočností a súladu skutkového stavu so stavom právnym má účastník 2/ za to, že ním uvádzané pozemky prešli do vlastníctva štátu ex lege, ako aj na základe listín vložených v zbierke listín Okresného úradu Prešov, katastrálneho odboru.

5.

5.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle ust. § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 445 SSP), keď deň rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <<http://www.nsud.sk>> (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

5.2 Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

5.3 Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

5.4 Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

5.5 Podľa § 453 ods. 1 SSP je kasačný súd viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti; to neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý kasačnou sťažnosťou nebol dotknutý.

5.6 Podľa § 453 ods. 2 SSP je kasačný súd viazaný sťažnostnými bodmi; to neplatí, ak napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom krajský súd nebol viazaný žalobnými bodmi. Na dôvody, ktoré účastník konania uviedol až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd neprihliada.

5.7 Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

5.8 Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

5.9 Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim sa zisťujú dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe sa zostavuje a schvaľuje register obnovej evidencie pozemkov.

5.10 Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. predmetom konania sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré nie sú evidované alebo sú evidované neúplne podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak.

5.11 Podľa § 5 ods. 1 zákona 180/1995 Z.z. sa na konanie podľa tohto zákona vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy okrem postupov pri zostavovaní zjednodušeného registra.

5.12 Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. správny orgán uverejní návrh registra počas 30 dní na verejné nahliadnutie na obvyklom mieste v obci (jej časti) spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia súčasne doručí do vlastných rúk každému účastníkovi, ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe, výpis z návrhu registra týkajúci sa pozemkov, ktoré sú podľa zistených údajov v jeho vlastníctve alebo v jeho správe spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia spolu s výpisom z návrhu registra doručí účastníkovi výzvu na zaplatenie príspevku na

finančné zabezpečenie konania podľa § 10 ods. 2 a 4. Neznámych vlastníkov a vlastníkov, ktorých miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe, zastupuje fond alebo správca, ak ide o lesné pozemky, komisia doručí fondu alebo správcovi výpis z návrhu registra. Ak komisia nezačne doručovať výpisy z návrhu registra do siedmych dní odo dňa uverejnenia návrhu registra, výpisy z návrhu registra doručí správny orgán.

5.13 Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. námietky spolu s ich odôvodnením možno podať správne orgánu do 30 dní odo dňa a) doručenia výpisu z návrhu registra, ak ide o účastníkov konania, ktorým sa výpis doručuje, alebo b) uverejnenia návrhu registra, ak ide o neznámych vlastníkov alebo účastníkov konania, ktorým výpis z návrhu registra nebolo možné doručiť alebo ich pobyt, alebo ich sídlo nie sú známe.

5.14 Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z. správny orgán zašle námietky komisii do 15 dní od uplynutia lehoty uvedenej v § 7 ods. 2. Námietky posúdi komisia do 30 dní od doručenia správnym orgánom, ktorá si na tento účel vyžiada vyjadrenie toho, koho práva boli námietkou dotknuté, a svedecké výpovede osôb oboznámených s miestnymi pomermi, a svoje stanovisko zašle správne orgánu do 15 dní odo dňa ich prerokovania na zasadnutí komisie; ak komisia v tejto lehote stanovisko nezašle, správny orgán rozhodne aj bez stanoviska komisie. Proti rozhodnutiu o schválení registra nie je možné podať odvolanie. Rozhodnutie o námietkach a o schválení registra je preskúmateľné súdom. Obdobne sa postupuje v prípade návrhov podľa § 11 až 12. Rozhodnutie o schválení registra doručuje verejnou vyhláškou.

5.15 Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 180/1995 Z.z. na námietky podané po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 2 a na námietky, ktoré neobsahujú odôvodnenie, správny orgán neprihliada. Správny orgán o tejto skutočnosti písomne informuje toho, kto námietku podal.

5.16 Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 180/1995 Z.z. schválený register je verejná listina, na základe ktorej okresný úrad zapíše údaje registra do katastra nehnuteľností. Na základe oznámenia okresný úrad najviac 90 dní pred schválením registra nevykonáva zápisy vlastníckych a iných práv do katastra nehnuteľností k pozemkom, ktoré sú predmetom konania. Uvedené sa nevzťahuje na zápis záložného práva a vecného bremena k týmto pozemkom. Okresný úrad po uplynutí tejto lehoty zapíše zmluvy, verejné listiny alebo iné listiny do katastra nehnuteľností až po identifikácii podľa zapísaného registra. Identifikáciu vykoná okresný úrad z úradnej povinnosti. Identifikácia sa stáva súčasťou zmluvy, verejnej listiny alebo inej listiny a spolu s oznámením o vykonaní zápisu sa zašle účastníkom konania o zápise práv k nehnuteľnostiam a tým osobám, ktorých právo k pozemkom bolo zápisom dotknuté.

5.17 Podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z., ak schválený register obsahuje údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, ktoré sú v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1 správny orgán po prerokovaní v komisii rozhodne o zmene údajov schváleného registra. Po právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu sa nové údaje zapisujú do katastra nehnuteľností. O zmene možno rozhodnúť do piatich rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností.

5.18 Podľa § 7 ods. 7 zákona č. 180/1995 Z.z. konanie o zmene údajov registra podľa odseku 6 nemožno začať, ak došlo k prevodu alebo prechodu vlastníctva pozemku na inú osobu. Tým nie je dotknuté právo na začatie konania podľa osobitného predpisu.

5.19 Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. Co 19/2016/Lu zo dňa 6. júla 2016 (výroky 1 a 3 tohto rozhodnutia), v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Prešov, katastrálny odbor, sp.zn. C ROEP 140-2/2011/Dň zo dňa 31.12.2015.

5.20 Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalovaného je rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/33/2016-110 zo dňa 28. marca 2017, ktorým správny súd žalobu žalobcu zamietol, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného

konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

6.

6.1 Kasačný súd z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného zistil, že žalobca doručil komisii pre vypracovanie registra obnovenej evidencie pozemkov pre katastrálne územie Solivar podaniami zo dňa 12.5.2011 a 30.12.2011 námietku podľa § 7 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z., a to k parcelám E KN č. 1-797/2, 1-797/1, 1-797/101, 1-797/102, 1-797/103, 1-797/201, 1-797/203, 1-797/301, 1-797/303, 1-797/402, 1-797/403, 1- 97/503, 1-797/603, 1-890/1, 1-890/2, 1-890/3, 1/122/3, 1/123/1, 1-123/101, 1/122/4, 1- 23/102, 1-514, 1-556/102, 1-556/2, 1-556/1, 1-556/202, 1-558/1, 1-558/2, 1-558/3, 1-457/1, 1-457/2, 1-457/4, 1-457/108, 1-457/208, 1-457/308, 1-458, 1-459/1, 1-586/1, 1-586/2, 1-570/1, 1-570/2, 1-570/3, 1-570/4, 1-603/2, 1-603/102, 1-259/1, 1-260/1, 259/2, 260/2.

6.2 Zo spisu mal kasačný súd ďalej za preukázané, že prvostupňový správny orgán, Správa katastra Prešov, rozhodnutím č. C 24607/140/2011/Pe zo dňa 25.10.2012 námietkam žalobcu nevyhovela. Žalobca podal proti predmetnému rozhodnutiu odvolanie, o ktorom rozhodol druhostupňový správny orgán rozhodnutím č. Co 83/2012/Lu zo dňa 27.06.2013 tak, že prvostupňové rozhodnutie zrušil z dôvodov vecných a procesných a vrátil vec prvostupňovému správnenému orgánu na nové konanie.

6.3 Správny orgán listom zo dňa 07.08.2013 vyzval žalobcu, aby do 10 dní odo dňa doručenia výzvy upresnil návrh a oznámil správnenému orgánu, ktorých parciel sa návrh na vydanie rozhodnutia podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z.z. týka, pričom žalobca bol poučený, že o tomto návrhu bude rozhodnuté v samostatnom konaní podľa § 12.

6.4 Žalobca podaním doručeným správnenému orgánu dňa 22.08.2013 upresnil svoj návrh, pričom z obsahu predmetného podania vyplynulo, že v návrhu ROEP boli parcely 1- 97/2, 1-797/102, 1-797/202, 1-797/302, 1-797/402, 1-797/502, 1-797/3, 1- 97/103, 1- 97/203, 1-797/303, 1-797/403, 1-797/503, 1-797/603, 1-556/2, 1-556/1, 1- 56/202, 1-556/102, 1-558/1, 1-558/2, 1-558/3, resp. ich časti zapísané v prospech mesta Prešov a to na základe osvedčenia k nehnuteľnostiam zo dňa 18.03.1999, spísané vo forme notárskej zápisnice sp.zn. N602/98, Nz 114/99 a to podľa geometrického plánu č. 14360071- 07/98, úradne overeného pod č. 1664/98, pričom účastníci namietajú jeho správnosť z dôvodu, že uvedené nehnuteľnosti boli pôvodne zapísané na účastníkoch, resp. ich právnych predchodcoch. V podaní bolo zdôraznené, že pôvodní vlastníci si uplatňovali svoje vlastnícke práva od mesta Prešov a opakovane žiadali o majetkovoprávne vysporiadanie ich nehnuteľností.

6.5 Z citovaného podania bolo zrejmé, že žalobca žiadal, aby správny orgán podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. potvrdil vlastnícke právo účastníkov v im zodpovedajúcich podieloch k uvedeným nehnuteľnostiam č. 1-797/2, 1-797/1, 1-797/3, 1-797/101, 1-797/102, 1- 97/103, 1-797/201, 1-797/202, 1-797/302, 1-797/502, 1-797/203, 1-797/301, 1-797/303, 1- 97/402, 1-797/403, 1-797/503, 1-797/603, 1-890/1, 1-890/2, 1-890/3, 1-514, 1-556/102, 1- 56/2, 1-556/1, 1-556/202, 1-558/1, 1-558/2, 1-558/3, 1-547/1, 1-457/2, 1-457/4, 1-457/108, 1-547/208, 1-457/308, 1-586/1, 1-568/2, 1-570/1, 1-570/2, 1-570/3, 1-570/4, 1-259/1, 1-260/1, 259/2 a 260/2, ktoré sú v návrhu ROEP zapísané v prospech mesta Prešov, resp. SR v správe Obvodného úradu Prešov, ktorí mali vlastníctvo nadobudnúť na základe rozhodnutí finančného odboru ONV Prešov.

6.6 Následne Správa katastra Prešov, katastrálny odbor, vydala rozhodnutie č. C ROEP 24607/140/2011/Pe zo dňa 30.09.2013, ktorým námietkam žalobcu k parcele E KN č. 1-122/3 vyhovela a námietkam k parcelám E KN č. 1-123/1, 1-123/101, 1-122/4, 1- 23/102, 1-458, 1-459/1, 1-63/2, 1-603/102 nevyhovela, pričom ďalším výrokom bolo rozhodnuté, že z obsahu námietok k parcelám E KN č. 1-797/2, 1-797/1, 1-797/101, 1-797/102, 1-797/103, 1-797/201, 1-797/203, 1-797/301, 1-797/303, 1-797/402, 1-797/403, 1-797/503, 1- 97/603, 1-890/1, 1-890/2, 1-890/3, 1-514, 1-556/102, 1-556/102, 1-556/2, 1-556/1, 1- 56/202, 1-558/1, 1-558/2, 1-558/3, 1-457/1, 1-457/2, 1-

457/4, 1-457/108, 1-457/208, 1- 457/308, 1-259/1, 1-260/1 a mpč. 259/2, mpč. 260/2 rozhodne v samostatnom konaní v súlade s ustanovením § 12 zákona č. 180/1995 Z.z.

6.7 Uvedené rozhodnutie č. C ROEP 24607/140/2011/Pe zo dňa 30.09.2013 bolo napadnuté odvolaním. Odvolací orgán, Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, rozhodnutím č. Co 34/2013/Lu zo dňa 29.11.2013 odvolanie zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Na základe žaloby podanej žalobcom Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 5S/6/2014-41 zo dňa 22. októbra 2014 zrušil rozhodnutie žalovaného č. Co 34/2013/Lu zo dňa 29.11.2013 v napadnutej časti, v ktorej bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Správy katastra Prešov, katastrálneho odboru, č. C ROEP 24607/140/2011/Pe zo dňa 30.09.2013 a to vo výroku o nevyhovení námietkam k parcelám registra E KN č. 1-123/1, 1-123/101, 1-122/4, 1-123/102, 1-458, 1-459/1, 1-603/2, 1-603/102, a to s prvostupňovým rozhodnutím. Vec bola vrátená správneho orgánu druhého stupňa na ďalšie konanie.

6.8 Na výzvu prvostupňového správneho orgánu (Oznámenie o začatí konania v zmysle ust. § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. a výzva na vyjadrenie sa k veci zo dňa 17.07.2015), ktorému bola vec vrátená zo strany žalovaného, reagoval žalobca podaním doručeným dňa 21.08.2015, v ktorom uviedol, že v súlade s právnym názorom Krajského súdu v Prešove, vyjadreným v rozsudku č.k. 5S/6/2014-41 zo dňa 22. októbra 2014 navrhuje obsah jeho námietok posúdiť ako návrh podľa § 11 zákona č. 180/1995 Z.z. a rozhodnutím potvrdiť vlastnícke právo žalobcu v zmysle uvedeného s tým, že je potrebné posúdiť dôkazy, ktoré boli predložené v konaní o zastavení ROEP, ktoré sa týkajú nesplnenia zákonných podmienok pre prechod vlastníckeho práva z útvaru Urbárski gazdovia Šváby na štát zákonom č. 81/1949 Zb., ktorý prechod bol deklarovaný rozhodnutím Finančného odboru ONV z roku 1968 a 1970.

6.9 Dňa 31.08.2015 bolo prvostupňovému správneho orgánu doručené doplnenie vyjadrenia žalobcu ku konaniu podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z., v ktorom poukázal na skutočnosť, že parcely, ktorých sa konanie týka, tvoria tzv. „spoločnú nehnuteľnosť“. Dňa 16.09.2015 bolo správneho orgánu doručené druhé doplnenie vyjadrenia ku konaniu podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z., prostredníctvom ktorého žalobca označil ďalšie dôkazy, že účastníci s predmetnými pozemkami nakladali ako s vlastnými.

6.10 Dňa 15.10.2015 sa uskutočnilo na Okresnom úrade Prešov, katastrálnom odbore zasadnutie komisie ROEP pre k. ú. X., kde jedným z bodov programu bolo prerokovanie vyjadrenia právnej zástupkyne žalobcu k oznámeniu o začatí konania o zmene údajov schváleného registra a hlasovaním sa komisia zhodla na tom, že neodporúča správneho orgánu vydať rozhodnutie, na základe ktorého by boli opravené údaje schváleného registra v k.ú X. tak, že navrhovatelia nadobudli vlastnícke právo k predmetným parcelám vydržaním.

6.11 Dňa 01.12.2015 bolo prvostupňovému správneho orgánu doručené vyjadrenie Slovenského pozemkového fondu, Regionálneho odboru Prešov, v ktorom bolo uvedené, že Slovenský pozemkový fond po oboznámení sa s doloženými listinami a dokladmi ku konaniu v zmysle § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. nesúhlasí so zmenou vlastníctva pozemkov, ktoré prešli na štát právoplatnými rozhodnutiami finančného odboru ONV v Prešove v rokoch 1968 až 1970 v zmysle zákona č. 81/1949. Slovenský pozemkový fond zároveň upovedomil správny orgán, že na Okresnom úrade, pozemkovom a lesnom odbore, je uplatnená žiadosť o vydanie pozemkov Urbárskych gazdov obce Šváby z roku 1992 a následne z roku 2004, t.j. právni nástupcovia sú si vedomí, že predmetné nehnuteľnosti im boli odňaté a prešli do majetku štátu.

6.12 Prvostupňovému správneho orgánu bolo doručené aj vyjadrenie z Obvodného pozemkového úradu v Prešove, odboru prvostupňového rozhodovania č. OPr OPÚ 2013/1521- /D (v súčasnosti Okresný úrad Prešov, pozemkový a lesný odbor) k reštitučným nárokom Pozemkového spoločenstva J.Q., kde v prílohe vyjadrenia bola poskytnutá fotokópia uplatnenia nároku na navrátenie vlastníctva v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. Pozemkovým spoločenstvom J.Q., podaná dňa 22.12.2004 na Obvodnom pozemkovom úrade Prešov ku pozemkom nachádzajúcim sa v katastrálnom území T.

Q. a X. (okrem iných pozemkov aj k pozemkom č. 123/1, 458, 459/1 a 603/2, ktoré sú predmetom tohto konania), ktoré z dôvodov uvedených v § 3 ods. 1 a 2 prešlo na štát. Oprávnené osoby - podielníci Pozemkového spoločenstva J.Q. (medzi inými aj U.B.) si v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. uplatnili právo na navrátenie vlastníctva k predmetným pozemkom.

6.13 Z dôvodu zistenia aktuálneho stavu správny orgán požiadal o súčinnosť aj Okrasný úrad Prešov, pozemkový a lesný odbor, a to o poskytnutie informácie, či bolo konanie vo veci uplatnenia nároku na navrátenie vlastníctva Pozemkovému spoločenstvu J.Q. k vyššie citovaným pozemkom v katastrálnom území X. v zmysle zákona č. 503/2003 Z.z. ukončené alebo stále prebieha.

6.14 Dňa 29.12.2015 Okresný úrad Prešov, pozemkový a lesný odbor oznámil správny orgán, že reštitučné konanie podľa zákona č. 503/2003 Z.z., ktoré sa okrem iných parciel týka aj parciel mpč. 123/1, 458, 459/1, 603/2 k. ú. X., stále prebieha. Správny orgán prešetril v rámci konania podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z., či účastník Ján Čech splnil aj podmienky uvedené v § 11 ods. 4 zákona v súlade s vysloveným právnym názorom súdu aj vyššie citovaným stanoviskom úradu a dospel k záveru, že vzhľadom na prebiehajúce reštitučné konanie na Okresnom úrade Prešov, pozemkovom a lesnom odbore nie je možné pozitívne rozhodnúť, že žalobca nadobudol vlastníctvo k pozemku vydržaním s ohľadom na § 11 ods. 8 písm. b/ zákona č. 180/1995 Z.z. (vlastnícke právo k pozemkom je predmetom konania podľa osobitného predpisu).

6.15 Na základe vyššie uvedených skutočností, Okresný úrad Prešov, katastrálny odbor, ako prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. C ROEP 140-2/2011/Dň zo dňa 31.12.2015 vo veci návrhu žalobcu rozhodol tak, že výrokom č. 1 podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. zmenil údaje registra obnovenej evidencie pozemkov schváleného rozhodnutím č. C 30/2013/Pe zo dňa 30.12.2013 v k.ú. X. a v súbore popisných informácií katastra nehnuteľností na novozaložený list vlastníctva zapísal v časti „A“ listu vlastníctva parcely registra E KN č. 1-123/1 orná pôda o výmere 292 m², E KN č. 1-123/101 orná pôda o výmere 88 m², E KN č. 1-458 trvalý trávnatý porast o výmere 17 m² (v súčasnosti evidovaná ako parcela C KN č. 3291/6 zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 17 m²), E KN č. 1-459/1 orná pôda s výmerou 616m² (v súčasnosti evidovaná ako parcela registra C KN č. 3291/7 zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 616 m²) a v časti B listu vlastníctva zapísal vlastnícke právo v prospech U.B., nar. 16.11.1941 v spoluvlastníckom podiele 48/2176, titul nadobudnutia: Žiadosť o zápis podielnikov pozemkového spoločenstva J.Q., Z 3903/03, číslo zmeny 683/03. Výrokom č. 2 prvostupňový správny orgán rozhodol tak, že podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. nemení údaje registra obnovenej evidencie pozemkov schváleného rozhodnutím č. C 30/2013/Pe zo dňa 30.12.2013 v k.ú. X. k parcelám registra E KN 1- 22/4, 1-123/102. Výrokom č. 3 podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. správny orgán nemení údaje registra obnovenej evidencie pozemkov schváleného rozhodnutím č. C 30/2013/Pe zo dňa 30.12.2013 v k.ú. X. k parcelám registra E KN 1-603/2, 1-603/102.

6.16 Proti predmetnému prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. Co 19/2016/La zo dňa 06.07.2016 v konaní podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. tak, že podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil odvolaním napadnutý výrok č. 1 a 3 prvostupňového rozhodnutia.

6.17 Následne krajský súd zamietol správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. Co 19/2016/Lu zo dňa 6. júla 2016 a predmetné rozhodnutie v časti výroku č. 1 a č. 3 potvrdil.

6.18 Kasačný po vyhodnotení dôvodov vznesených v kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej. Kasačný súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne, súladné so zákonom a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

6.19 Kasačná sťažnosť obsahuje tri sťažnostné body, ktoré sa v značnej miere prekrývajú s dôvodmi už uvedenými žalobcom v správnej žalobe, a ktorými žalobca nesúhlasí s napadnutými správnymi rozhodnutiami. Žalobca zotrváva na názore, že správne orgány a následne aj správny súd vec (procesne aj hmotnoprávne) nesprávne právne posúdili.

6.20 K prvým dvom sťažnostným bodom, ktorými žalobca správnym orgánom vytýka procesné pochybenie spočívajúcom v tom, že najmä nekonali pri námietke žalobcu podanej proti návrhu ROEP v k.ú. Solivar so všetkými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností podľa § 14 Správneho poriadku, je nutné prisvedčiť žalovanému, že v konaní o námietkach proti návrhu ROEP v k.ú. X. nepodali podieloví spoluvlastníci (členovia pozemkového spoločenstva) spoločné námietky, preto správny orgán rozhodoval o každej námietke samostatne, čo je v súlade s § 7 ods. 1, ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. Povinnosť konať v konaní o jednotlivých námietkach žalobcov so všetkými podielovými spoluvlastníkmi nevyplýva zo žiadneho ustanovenia zákona č. 180/1995 Z.z. Je preukázané, že v prejednávanom prípade nepodalo predmetnú námietku proti návrhu ROEP pozemkové spoločenstvo za svojho člena, ale žalobca. O predmetnej pôvodnej námietke rozhodoval prvostupňový správny orgán a na základe odvolania aj odvolací správny orgán. Kasačný súd sa stotožňuje aj s argumentáciou žalovaného, podľa ktorej v predmetnom konaní pred správnymi orgánmi bolo potrebné posúdiť námietky ako podnet na začatie konania podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. V súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrenom v rozsudku sp.zn. 2Sžo/192/2009 zo dňa 24. februára 2010, je v prípadoch, keď bolo rozhodnutie o námietkach na základe žaloby zrušené súdom a medzitým došlo k schváleniu ROEP, správny postup podľa § 7 ods. 6 a ods. 7 zákona č. 180/1995 Z. z., pričom predmet konania je vymedzený obsahom námietky.

6.21 Kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok sa tak primerane vysporiadal s opakovane namietaným procesným pochybením správnych orgánov, a ktoré krajský súd relevantnou právnou argumentáciou odmietol (odsek 116 napadnutého rozsudku krajského súdu). Navyac opakované námietky žalobcu smerujú v kasačnej žalobe k rozhodnutiam správnych orgánov, nie ku konkrétnej argumentácii správneho súdu a nie je z nich ani zrejmé, či namietané procesné pochybenie správnych orgánov bolo, alebo mohlo byť akokoľvek zásadné či relevantné vo vzťahu k rozhodovaniu vo veci samej.

6.22 Posledným tretím sťažnostným bodom žalobca opakovane zastáva názor o nesprávnosti napadnutých správnych rozhodnutí, ktoré v rozsahu, v akom sa týkajú parciel KN - E č. 123/1 123/101, 458 a 459 nemôžu byť vo vlastníctve žalobcu aj Slovenskej republiky.

6.23 Kasačný súd vo vzťahuje k tomuto bodu konštatuje, že správny súd sa síce stručne, ale jasne, presvedčivo a úplne vysporiadal nielen s dôkaznou situáciou, vyjadreniami jednotlivých účastníkov konania, námietkami a tvrdenými skutočnosťami žalobcu, ale vec v zhode so správnymi orgánmi aj správne právne posúdil a to vo vzťahu k všetkým sporným parcelám. Ak sa v kasačnej žalobe žalobca obmedzil na spochybenie právneho nároku a rozhodnutia správneho orgánu len vo vzťahu k niektorým sporným parcelám, je odôvodnenie správneho súdu v napadnutom rozsudku plne aplikovateľné aj na tieto parcely.

6.24 Kasačný súd tiež odkazuje na odseky 4.1 až 4.14 rozsudku a vyjadrenie účastníka 2/, ktoré podrobne a presvedčivo objasňuje situáciu s právnymi vzťahmi k sporným parcelám KN - E č. 123/1 123/101, 458 a 459. Kasačný súd sa tiež stotožňuje s právnou argumentáciou, podľa ktorej v prípade pozemkov, akými sú vodné toky platí, že tieto sú v zmysle čl. 4 Ústavy SR vo vlastníctve Slovenskej republiky, pričom ich správou sú v zmysle vodného zákona poverení príslušní správcovia a tieto pozemky tak nemôžu byť spôsobilým predmetom vydržania.

6.25 Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami kasačný súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol v zmysle ust. § 461 SSP.

7.

7.1 O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

7.2 Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.